

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/102/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623010420
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6623010420.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. na verejnom zasadnutí dňa 24. januára 2024 v trestnej veci obžalovanej A. B. pre prečin nadržovania podľa § 339 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 3. októbra 2023, sp. zn. 3T/94/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bola obžalovaná A. B. uznaná za vinnú z prečinu nadržovania podľa § 339 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

po tom, ako bola 18.02.2023 v čase okolo 08.00 hod. v rámci dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky vykonávaného príslušníkmi C. D. E. F. G. H. I. zastavená a kontrolovaná vodička osobného motorového vozidla zn. J. EČ: E. XXX K. a to F. L., ktorá bola podrobená dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu, ktorá bola negatívna, avšak následne nakoľko javila príznaky požitia iných návykových látok, boli jej v čase asi o 08.30 hod. na základe žiadosti príslušníkov PZ, D. M. E. M. M. F. D., F. N. XX, E., odobraté dve vzorky biologického materiálu – moču, z ktorých jedna bola predložená k vykonaniu akútneho toxikologického vyšetrenia – rozboru na oddelení klinickej biochémie a hematológie M. F. D. za účelom zistenia návykových látok v moči F. L., následne obvinená A. B. zamestnaná ako zdravotná laborantka vo M. F. D. E. po predchádzajúcom telefonickom požiadaní E. L., matky F. L., ohľadne toho, či by sa pri screeningu vzorky moču F. L. nedalo niečo urobiť, táto v úmysle umožniť, aby F. L. unikla trestnému stíhaniu potom, keď vykonala predmetné toxikologické vyšetrenie biologického materiálu so zistenou pozitivitou amfetamínu a metamfetamínu, tento prvotný výsledok vyšetrenia do systému na registráciu nezadala, poskytnutnú vzorku moču F. L. zlikvidovala a následne poskytla moč vlastný, ktorý vyšetřila a tento už negatívny výsledok na prítomnosť omamných a psychotropných látok zadala do príslušného systému s tým, že príslušníkom PZ predložila predbežný screening na pozitivitu návykových látok F. L., ktorý bol negatívny, avšak následne bola F. L. odobratá ďalšia vzorka biologického materiálu – krvi, pričom všetok biologický materiál (krv a moč) tejto osoby bol zaslaný k vyhodnoteniu na iné lekárske pracovisko, kde bola zistená v poskytnutých biologických vzorkách pozitivita omamných a psychotropných látok – metamfetamínu a amfetamínu, pričom F. L. bola trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/49/2023 z 16.05.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.06.2023, uznaná vinnou zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za čo jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace s tým, že výkon trestu jej bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a súčasne jej bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na 12 mesiacov.

Za to bola odsúdená podľa § 339 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 1 000 euro.

Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. jej bol pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o treste v neprospech obžalovanej podal okresný prokurátor priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré písomne odôvodnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 9. novembra 2023. V úvode popísal výrokovú časť napadnutého rozsudku a podstatný obsah jeho odôvodnenia s tým, že s výrokom o treste rozsudku pokiaľ ide o uloženie peňažného trestu ako samostatného nesúhlasí. Je toho názoru, že uloženie len tohto trestu bez súčasného uloženia trestu zákazu činnosti výkonu zdravotnej laborantky je nedostatočné. Má za to, že uložený peňažný trest ako samostatný je neprimeraný stupňu závažnosti spáchaného prečinu a tento nezodpovedá účelu trestu a ani zásadám ukladania trestov uvedeným v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Podotkol, že obžalovaná sa dopustila vopred premysleného a úmyselného konania s jasnou pohnútkou, pričom závažnosť páchania jej trestnej činnosti je zvyšovaná tým, že konala v prospech osoby o ktorej vedela, že sa dopustila neakceptovateľného konania na úseku dopravy v ranných hodinách v čase veľkej premávky pri vedení motorového vozidla po požití návykovej látky - pervitínu vo väčšom rozsahu, čo sa vo veci vedenej na OS Lučenec pod sp. zn. 3T 49/2023 aj potvrdilo. V súvislosti s prejednávanou trestnou vecou v nadväznosti na argumentáciu obžalovanej na hlavnom pojednávaní so zohľadnením skutočností, na ktoré poukázala aj v odpore proti trestnému rozkazu uviedol, že obžalovaná pri svojej obhajobe zdôraznila, že sa k trestnej činnosti priznala, túto úprimne oľutovala, svojím konaním nespôsobila žiadne zranenia a ani škodu, nezískala ním majetkový prospech, konala pod vplyvom emócií a skratovo, doteraz viedla riadny život, nebola súdne trestaná a ani priestupkovo postihnutá, pričom uloženie trestu zákazu činnosti výkonu funkcie zdravotnej laborantky bude pre ňu likvidačné, nakoľko by ostala bez príjmu a zdôraznila, že ako laborantka pracuje už 30 rokov, pričom zamestnávateľ voči nej nemá výhrady a vzhľadom na tieto skutočnosti sa domnieva, že je postačujúce jej ukladať len peňažný trest ako trest samostatný, pričom s uvedenými vyjadreniami obžalovanej a ani s právnou argumentáciou okresného súdu vo vzťahu k uloženému trestu sa okresný prokurátor nestotožnil. Pripustil, že obžalovaná sa k trestnej činnosti priznala a túto oľutovala, avšak táto skutočnosť bola zohľadnená vo výmere uloženého peňažného trestu, kde sa premietol aj jej doterajší riadny život a dobré hodnotenie zamestnávateľa. Aj v prípade, ak by obžalovaná nepriznala trestnú činnosť, bolo nespochybniteľné s poukazom na zistený skutkový stav, že to bola práve ona, ktorá sa dopustila protiprávneho konania. To, že pri trestnej činnosti nespôsobila zranenia, škodu, ani nezískala majetkový prospech je pravdou, ale skutková podstata prečinu, za ktorý bola uznaná vinnou takéto následky ani nevyžaduje a postačuje, že páchatelovi trestného činu pomáha v úmysle umožniť mu, aby tento unikol trestnému stíhaniu, čoho sa aj dopustila. Svojím konaním v tom čase zmarila aj jediný zistiteľný hmatateľný dôkaz o požití pervitínu odsúdenou a tým spochybnila dôvody na okamžité zadržanie vodičského preukazu ako aj bezodkladné zakázanie jazdy. Samotné konanie obžalovanej nemožno považovať za skratové, resp. pod vplyvom emócií, nakoľko po tom, ako jej volala matka odsúdenej, aby pomohla jej dcére, mala dostatočný časový priestor na to, t. j. dovtedy kým jej bol prinesený biologický materiál so žiadosťou na vyšetrenie návykových látok u F. L., aby si túto žiadosť o pomoc premyslela a odmietla ju. Práve naopak obžalovaná konala premyslene, účelovo a hoci vedela akého konania sa F. L. dopustila, síce vzorke moču priradila poradové číslo, no po zistení pozitivity návykových látok v ňom tento vyliala, laboratórny výsledok pozitivity do systému nezadala a aby pomohla odsúdenej tak poskytla moč vlastný, ktorý podrobila screeningu a negatívny výsledok tohto rozboru už odovzdala príslušníkom polície ako pravý a relevantný a tento vložila do systému. Súčasne vzorku svojho moču, ktorý zamenila aj uskladnila podľa štandardných pracovných postupov. Čo sa týka platničiek, na ktorých vyšetrovala moč F. L. tieto zlikvidovala. Dodala, že keby vedela, že F. L. boli odobraté dve vzorky moču, tak by sa konania nedopustila, čo jednoznačne svedčí o premyslenosti a zjavnej účelovosti jej konania, ktorého sa dopustila ako zdravotnícky zamestnanec, ktorý má osobitne dbať na dôslednosť laboratórnych vyšetrení a ktorý sa v súčinnosti s políciou podieľa na eliminovaní trestnej činnosti a usvedčovaní páchatelov. Potom ako príslušníci PZ nadobudli odôvodnené pochybnosti o správnosti a objektívnosti laboratórneho vyšetrenia a vzhľadom na to, že vodička javila jasné príznaky požitia návykových látok, túto vyzvali na odber krvi a z hľadiska nespochybniteľnosti posúdenia jej psychického stavu už všetok zadovážený biologický materiál – krv a moč odstúpili k rozboru inému zdravotníckemu pracovisku. Vzhľadom na takýto spôsob spáchania činu je okresný prokurátor toho názoru, že okresný súd mal obžalovanej uložiť aj trest zákazu činnosti výkonu zdravotnej laborantky, nakoľko je nespochybniteľné, že u obžalovanej došlo k spáchaniu trestného činu v súvislosti s touto činnosťou a je na mieste dočasne ju vyradiť z možnosti jej ďalšieho vykonávania, nakoľko u

nej vznikli odôvodnené pochybnosti o jej spoľahlivosti a spôsobilosti k takejto činnosti. Argumentáciu obžalovanej v tom, že uloženie trestu zákazu činnosti je pre ňu likvidačné považuje okresný prokurátor za neadekvátne, nakoľko pri súčasnom stave poddimenzovania zdravotníckych pracovníkov by nemala mať problém počas plynutia trestu zákazu činnosti vykonávať zamestnanie iné. Na záver dodal, že keby sa uvedeného konania spočívajúceho v zámene biologického materiálu dopustili napr. konajúci príslušníci PZ, znamenalo by to pre nich trestné stíhanie ako aj možné odsúdenie samozrejme spojené aj so zákazom činnosti výkonu funkcie, pričom by asi nikto nezohľadňoval to, či títo majú dostatok finančných prostriedkov na platenie životných nákladov a potrieb.

Navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por., zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanej peňažný trest vo výmere ako bol uložený a súčasne jej uložil aj trest zákazu činnosti výkonu zdravotnej laborantky a to na dolnej hranici trestnej sadzby.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadrila obžalovaná prostredníctvom svojej obhajkyne písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 16. novembra 2023. Úvodom popísala výrokovú časť rozsudku a následne i podstatný obsah dôvodov okresným prokurátorom podaného odvolania. Poukázala na to, že ku skutku kladeného jej za vinu sa priznala, pričom svoje konanie nesmierne ľutuje. Už v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom sa k veci postavila priamo a jasne, svoje konanie v žiadnom prípade nezľahčovala a nebagatelizovala, nakoľko si uvedomila, že sa dopustila úmyselného trestného činu. Tak ako to už uvádzala v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom, svoje konanie si nevie logicky vysvetliť, konala pod vplyvom emócií, skratovo, keď ju poprosila jej nadriadená, aby s biologickým materiálom jej dcéry niečo urobila. V danej chvíli vôbec nerozmýšľala, iba chcela pomôcť svojej kolegyni, pretože ju ľutovala. Určite nie je pravdou, že v danej veci konala vopred premyslene a s jasnou pohnútkou. Časový priestor, kedy jej bola donesená vzorka biologického materiálu, telefonátu kolegyni a času, kedy mala vykonať laboratórne vyšetrenie, bol veľmi krátky, dá sa povedať, že išlo o minúty. Okrem toho bol začiatok pracovnej zmeny, mala veľa práce, ktorú musela urobiť a aj pod vplyvom týchto skutočností vôbec nerozmýšľala o tom, že sa dopúšťa trestnej činnosti. Už vôbec nie je pravdou, že mala vedomosť o konkrétnostiach trestnej činnosti, ktorej sa F. L. mala dopustiť. Jej matka ako kolegyňa ju iba požiadala, aby jej pomohla. Súvislosti a konkrétne okolnosti jej prípadu jej vôbec nepovedala a nebol na to ani čas. V tom čase riešila iba to, že ide vzorky biologického materiálu vyhodnotiť. Preto odmieta jednostranné subjektívne závery prokurátora o jej vopred premyslenom konaní. Uviedla, že jej konanie ju nesmierne mrzí, doteraz sa nikdy nedopustila žiadnej protiprávnej činnosti. Už samotné prejednanie veci pred orgánmi činnými v trestnom konaní, ako aj v konaní pred súdom, bolo pre ňu veľmi nepríjemné a má ponaučenie na celý život. Od skončenia štúdia nepretržite 31 rokov pracuje ako laborantka, vedie riadny život, pričom aj hodnotenie zamestnávateľa bolo voči jej osobe kladné. Je svedomitá, zodpovedná, priateľská, nie je konfliktnej povahy. Doteraz bola bezúhonná. V zmysle svojej osobnostnej výbavy sa k prebiehajúcej trestnej činnosti postavila priamo, priznala sa a s OČTK spolupracovala. Bagatelizovanie skutočností, že aj keby sa k trestnej činnosti nepriznala, pretože jej trestná činnosť bola nespochybniteľne preukázaná zisteným skutkovým stavom, považuje za neadekvátne. V plnej miere sa stotožňuje s rozhodnutím súdu o uložení peňažného trestu a neuložení trestu zákazu činnosti, kde súd prihliadol nielen na ňu ako osobu páchatel'a, ale aj na to, že sa k skutku priznala a konanie oľutovala. Sám zákonodarca prihliadal pri tvorbe trestného zákona na priznanie za natoľko dôležitú okolnosť, že ju zaradil medzi taxatívne vymenované poľahčujúce okolnosti, ktoré sa zohľadňujú pri určení druhu trestu a jeho výmery. Ak by postačovalo na spáchanej trestnej činnosti iba správne a dostatočné zistenie skutkového stavu a samotné priznanie by sa vôbec nebralo do úvahy, zákonodarca by priznanie nezohľadnil v ust. § 36 Tr. zák., čo tak vôbec nie je. Poukázala na znenie ust. § 34 ods. 3, ods. 4 Tr. zák. Dodala, že pokiaľ okresný prokurátor považuje rozhodnutie okresného súdu za nesprávne v tom, že jej nebol uložený popri peňažnom trest aj trest zákazu činnosti, má za to, že týmto nezohľadňuje priznanie, jej osobu a to, že uloženie peňažného trestu je vzhľadom k závažnosti jej protiprávneho konania postačujúce a trest uloženia zákazu činnosti nie je potrebný. Už v priebehu súdneho konania poukazovala na to, že uloženie trestu zákazu činnosti je pre ňu likvidačné, keďže v súvislosti s prípadným uložením trestu zákazu činnosti by s ňou musel zamestnávateľ rozviazať pracovný pomer, keďže by nemohla vykonávať pracovnú pozíciu zdravotnej laborantky. Argumentácia prokurátora, že stav zdravotníckych pracovníkov je poddimenzovaný a teda u zamestnávateľa by mohla vykonávať iné zamestnanie, nie je ničím podložená. Nemôže vykonávať prácu napr. zdravotnej sestry, keďže na to nemá vzdelanie. Preto nesúhlasí s tým, že zamestnávateľ ju nemusí zo zamestnania prepustiť a dá jej inú prácu na inej pracovnej pozícii. Takúto vedomosť od zamestnávateľa nemá. Okrem

toho má za to, že pokiaľ sa prokurátor domnieva, že je nevyhnutné dočasne ju vyradiť z tejto pracovnej činnosti, pretože sú tu pochybnosti o jej spoľahlivosti a spôsobilosti, tak tu uviedla, že túto prácu vykonáva 31 rokov bez akýchkoľvek pochybení (okrem skutku, ktorý jej je kladený za vinu) a vykonáva ju aj naďalej od 18.02.2023, kedy sa protiprávnej činnosti dopustila. Ani odvtedy v práci nijako nepochybila, preto má za to, že takéto pochybnosti už vzhľadom k odstupe času od spáchania trestnej činnosti nie sú. Pokiaľ okresný prokurátor v podanom odvolaní dôvodil tým, že ak by sa podobného skutku dopustil príslušník PZ, tak by pri ich trestnom stíhaní a odsúdení tiež nikto nezohľadňoval, či majú dostatok prostriedkov na platenie životných nákladov, toto považuje za irelevantné. V každom zamestnaní je možné, že sa niekto dopustí pochybenia a aj trestnej činnosti súvisiacej s výkonom povolania. Dávať to do súvislosti s jej trestnou vecou nepovažuje za správne, nakoľko každý jeden prípad má svoje okolnosti a súd ich jednotlivito v každom prípade individuálne posudzuje. V každom prípade má zato, že prípadné uloženie trestu zákazu činnosti by bolo pre ňu likvidačné a na jej nápravu postačí trest tak, ako ho uložil okresný súd. Opätovne zdôraznila, že svoje konanie veľmi ľutuje a bude si to vyčítat' do konca života, že tak zásadne pochybila. Morálka a spravodlivosť sú hodnoty, ktoré uznáva, dbá na ne a snaží sa podľa týchto hodnôt aj žiť. Svoje pochybenie berie veľmi vážne, za svoje konanie sa nesmierne hanbí. Žije sama, je rozvedená. Býva v byte patriacom O. E., ktorému platí nájom. Ak by stratila zamestnanie, ostala by bez príjmu a nevedela by platiť ani nájomné za bývanie. Týmto spôsobom by bola ohrozená existenčne. Trestnou činnosťou nezískala žiadny majetkový prospech, preto si dovoľuje veľmi apelovať na súd, aby jej trest zákazu činnosti nebol uložený, nakoľko jeho výkonom by prišla o zamestnanie, čím by sa dostala do existenčnej krízy.

Navrhla, aby odvolací súd prokurátorom podané odvolanie podľa ust. § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí sa prokurátor krajskej prokuratúry pridržel písomne podaného odvolania a navrhol napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť a popri peňažnom treste uložiť obžalovanej trest zákazu činnosti na dolnej hranici trestnej sadzby.

Naproti tomu, obhajkyňa obžalovanej rozsudok okresného súdu považovala za zákonný a trest uložený za dostačujúci. Pokiaľ by obžalovanej bol uložený trest zákazu činnosti, išlo by pre ňu o likvidačný trest. V podrobnostiach zotrvala na podaných podaniach.

Obžalovaná uviedla, že ju celá vec mrzí a stačilo jej pre ponaučenie samotné prejednanie. Už sa ničoho podobného nedopustí a svoje konanie si ani nevie logicky vysvetliť. Žiada, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytknuté, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nebolo podané dôvodne.

Úvodom krajský súd konštatuje, že výrok o vine obžalovanej, ktorým bola uznaná za vinnú z prečinu nadržovania podľa § 339 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaná vyhlásila na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je zo skutku vinná, následne okresný súd jej vyhlásenie uznesením prijal a vyhlásil odsudzujúci rozsudok.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd zistil, že trest uložený obžalovanej napadnutým rozsudkom je zákonný a primeraný. Preskúmajúc napadnutý rozsudok v tejto časti, krajský súd konštatuje, že okresný súd pri ukladaní trestu prihliadol na všetky podstatné skutočnosti, na ktoré bol povinný podľa Trestného zákona prihliadnúť. Okresný súd správne u obžalovanej vzhliadol dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., že viedla pred spáchaním trestného činu riadny život a že sa k spáchaniu trestného činu priznala a tento úprimne oľutovala. Správne taktiež u obžalovanej nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. Krajský súd má za to, že okresný súd správne vzhľadom na pomery obžalovanej

a okolnosti prípadu uložil obžalovanej peňažný trest vo výmere 1 000 euro ako alternatívny trest, ktorý je absolútne dostačujúcim na jej prevýchovu a nápravu. Pri obžalovanej ide o bezúhonnú osobu, bez záznamu v registri trestov a v registri priestupkov. Na pozícii zdravotnej laborantky M. F. P. C. M. E. pracuje už 31 rokov, jej zamestnávateľ ju hodnotí kladne, ide o zodpovednú pracovníčku a v kolektíve obľúbenú. Skutku sa dopustila pod vplyvom emócií, keď chcela pomôcť svojej nadriadenej, ktorá ju o to poprosila. Možno preto urobiť záver, že sa jednalo o skratové konanie a u obžalovanej o prvý, nerozvážny a ojedinelý exces. Preto ďalší trest zákazu činnosti, ktorého uloženia sa okresný prokurátor popri uloženému peňažnému trestu domáha, by bol pre obžalovanú podľa názoru krajského súdu neprimerane prísny, a to aj vzhľadom na jej kritický postoj k spáchanému trestnému činu, ku ktorému sa priznala, vyhlásila na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je zo skutku vinná a úprimne ho oľutovala. Okresným súdom obžalovanej uložený trest tak krajský súd, ako už bolo vyššie uvedené, považuje za zákonný a primeraný. Pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu okresný súd správne obžalovanej uložil podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. náhradný trest odňatia slobody.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, že odvolanie okresného prokurátora v súlade s ust. § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.